

lige have skabt en mere positiv holdning til forslaget.

Der kan være nogle småting tilbage, som man kan diskutere, og det er også det, vi lægger op til i forslagets bemærkninger. Er det småjusteringer, der skal til, er vi selvfølgelig indstillet på det fra forslagsstillernes side. Men det ændrer selvfølgelig ikke på den generelle holdning, der er blandt nogle af partiernes ordførere, nemlig at man overhovedet ikke ønsker spørgsmålene ud til folkeafstemning. Man ønsker overhovedet ikke, at vælgerne skal spørges på dette område, og det synes vi egentlig er synd.

Man kan sige, som nogle plejer at gøre under disse debatter, at vi har et repræsentativt demokrati i Danmark. Vælgerne har jo sammensat Folketinget, som det nu engang er sammensat, og så er det Folketinget, der vedtager de love og regler, der skal til. Men man kan jo ikke på valgdagen, når man skal sætte sit kryds ved det ene eller det andet parti, tage stilling til alle disse tusindvis af forskellige spørgsmål, Folketinget tager stilling til, og derfor følger vi i Fremskridtspartiet, at det er rimeligt at tage nogle overordnede, nogle generelle, nogle samfundsrelevante spørgsmål op og lægge dem ud til folkeafstemning, således at vælgerne – uanset hvilket parti de har stemt på – kan tilkendegive deres holdning.

Det blev sagt fra hr. Søren Søndergaards side, at det vil være ganske svært at lave denne folkeafstemning, fordi undersøgelser viser, at 80 pct. af den danske befolkning ikke arbejder sammen med udlændinge, ikke bor sammen med udlændinge og ikke kender udlændinge, og derfor har de kun deres informationer om udlændinge fra aviserne. Men det samme kunne man jo også sige om f.eks. Øresundsbroen. Med hensyn til Øresundsbroen er der heller ikke mange, der er beskæftiget med selve arbejdet, og der er ikke mange, der bor lige ved siden af den. Det meste, befolkningens flertal ved om Øresundsbroen, er noget, de har læst i aviserne. Ikke desto mindre ville det jo også være et ganske godt tema at sende til folkeafstemning, og så vidt jeg husker, har Enhedslisten også luftet den tanke, at det ville have været rimeligt, så det burde nok kunne lade sig gøre.

Og hvorfor er det så, det burde kunne lade sig gøre? Jo, for både når vi taler om Øresundsbroen og om udlændinge, berører det hele den danske befolkning. Hvem er det, der skal finansiere Folketingets beslutninger? Det er vælgerne. Det er vælgerne, der skal finansiere det, og det er

vælgerne, der skal leve med de konsekvenser, det nu engang har, at man træffer nogle beslutninger. Derfor er det rimeligt, at man på et så relevant og så vigtigt område, som udlændingeområdet er, spørger vælgerne selektivt i nogle folkeafstemninger: Hvad mener I om de og de og de spørgsmål? Der bliver jo tale om vejledende folkeafstemninger, og derefter kan Folketinget tage resultaterne med i sit arbejde og sørge for i videst muligt omfang at indrette lovgivningen i overensstemmelse med det, som vælgerne mener er rigtigt.

Her må jeg igen give hr. Torben Rechendorff fuldstændig ret. Jeg er også sikker på, at hvis man sendte forslaget her til folkeafstemning, ville det blive et ja til alle spørgsmålene. Man kan så undre sig over, hvorfor Folketingets partier ikke for længst har taget det til efterretning og er begyndt at indrette lovgivningen efter den holdning, som vælgerne, befolkningen, har. Det beklager vi meget, men vi ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde, hvor vi regner med, at nogle af de småjusteringer, der skal til, kan blive indarbejdet i forslaget, så vi kan se frem til en noget mere positiv anden- og tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke var ked af, at forslaget var blevet afvist, og mente, at det først og fremmest var tekniske årsager, der lå bag afvisningen. Jeg bliver nødt til at rive hr. Tom Behnke ud af den vildfarelse. For Socialdemokratiet og, så vidt jeg kunne høre, for adskillige andre her i salen er det et spørgsmål om holdninger og menneskesyn, der ligger bag afvisningen.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det er vist nødvendigt at forklare både fru Pia Kjærsgaard og hr. Tom Behnke, at når jeg sagde, at vi kender svarene på spørgsmålene, hænger det sammen med, at de er stillet efter princippet: Ønsker De 12 flasker rødvin? Ja eller nej? Så kender jeg også svaret.

Det er klart, at spørgsmål om utrolig komplicerede sager kan stilles på en så forenklet måde, at når svaret afgives, er der kun én svarmulighed. Min eftersætning gik også på, at de temaer, der stilles op, er alt for komplicerede og for nuancerede til at kunne stilles op på en så forenklet måde, som det sker i forslaget, og derfor erklærer jeg mig enig med fru Dorte Bennedsen: Vi afviser ikke forslaget af småtekniske årsager,